

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/342/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114223957
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114223957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P. O. BOX 41, proti odporkyni Z. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. H. N. XXX, XXX XX Q. H. N., v konaní o zaplatenie 579,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 467,29 eur zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietá.
- III. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2. Septembra 2014 žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 579,52 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj trovy konania.

Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že na základe uzatvorenej Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2008 poskytol žalovanej revolvingový úver vo výške 663,88 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 48 mesačných splátkach po 37,41 eur. Z dôvodu, že si neplnila svoje povinnosti žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru.

Žalovaná sa k žalobnému návrhu žalobcu písomne nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím žalovanej a listinnými dôkazmi a to žalobou zo dňa 5.2.2014, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14. Októbra 2008, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, oznámením o zosplatení zo dňa 12.2.2013, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere, kartou klienta, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 14. Októbra 2008 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou podpísaná Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver vo výške 663,88 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 48 mesačných splátkach po 37,41 eur. RPMN úveru predstavovalo 79,30 %, ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 82,12 % a ročná úroková sadzba revolvingu predstavovala 87,99 %.

Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli aj zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere.

Z dôvodu neplnenia si povinnosti žalovanej vo vzťahu k žalobcovi, žalobca listom zo dňa 12.2.2013 zosplatnil celý úver a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Zosplatnenie bolo žalovanej doručené dňa 26.2.2013.

Žalobca k žalobnému návrhu predložil kartu klienta k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej mal súd za preukázané, že žalovanej bolo zo strany žalobcu vrátane revolvingov vyplatená suma 969,13 eur a žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 2 114 eur.

V písomnom podaní, súdu doručenom dňa 11.2.2015 vzal žalobca svoju žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 467,29 eur z dôvodu, že žalovaná tieto sumy uhradila žalobcovi dňa 20.2.2014 sumu 74,82 eur, 4.4.2014 sumu 55,78 eur, 9.6.2014 sumu 37,41 eur, 1.7.2014 sumu 37,41 eur, 30.7.2014 sumu 37,41 eur, 2.9.2014 sumu 37,41 eur, 30.9.2014 sumu 37,41 eur, 30.10.2014 sumu 37,41 eur, 1.12.2014 sumu 37,41 eur a rovnako dňa 30.12.2014 a 30.1.2015 2 x po 37,41 eur. Z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 467,29 eur pred začatím pojednávania v tomto rozsahu späť.

Žalovaná so späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy vo výške 467,29 eur súhlasila. Zároveň uviedla, že úver si zobrala cestou obchodnej zástupkyne, pani K.. V tom čase s manželom nežili, finančné prostriedky potrebovala na zaplatenie plynu. Tento úver spočiatku aj splácala. Žalobný návrh žiadala zamietnuť.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinnému ku dňu 14.10.2008 (ďalej len Zákon č. 258/2001 Z.z.), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere

uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3, 4 Zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bola dňa 14.10.2008 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 663,88 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v mesačných splátkach vo výške 37,41 eur. Predpokladaná RPMN za úver predstavovala 73,78 %, ročná úroková sadzba úveru predstavovala 82,12 %. a ročná úroková sadzba revolvingu 87,99 %.

Úverová zmluva zo dňa 14.10.2008 bola uzatvorená podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, pričom zároveň súd uvádza, že Zmluva o úvere, ktorá je uzatvorená v súlade s ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Teda záväzkové vzťahy, ktorá na základe uvedenej zmluvy vznikli, sa spravujú výlučne Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvného vzťahu.

Právna úprava spotrebiteľských úverov je upravená v zákone č. 258/2001 Z.z. a je iba špeciálnou úpravou Zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Je nepochybné, že Zmluva o úvere, uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 14.10.2008 je úverovou zmluvou. Zmluva o úvere bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom v tomto právnom vzťahu vystupuje žalovaná nepochybne ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedeného úveru, uspokojuje svoje osobné potreby. Zároveň žalobca vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedené služby. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojím obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy, vzhľadom k tomu, že bola pripravená vopred, na formulári, vrátane znenia Všeobecných obchodných podmienok, ktorý formulár textu zmluvy a jeho obsahu vrátane Všeobecných obchodných podmienok bol vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu pripravený bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Jedná sa teda o klasickú typovú zmluvu, bez možnosti žalovanej ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy, vzájomných práv a povinností.

Súd je preto v danom prípade toho názoru, že uvedená zmluva, uzavretá medzi účastníkmi konania je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ vo vzťahu ku službe, t.j. k úveru, ktorý využíva na uspokojovanie svojich osobných potrieb, žalobca vystupuje ako podnikateľ, poskytujúci uvedenú službu. Spoločným znakom zavedenej úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku bolo faktické vyrovnanie uvedenej nerovnosti postavenia spotrebiteľa a podnikateľa, ako profesionála, a to aj za predpokladu obmedzenia autonómie vôle, v zákonom predpokladaným dôsledkom.

Súd považoval dojednanú výšku úrokov pri revolvingu vo výške 87,99 % a pri úvere 82,12 % za neprimeranú.

Porovnaním úrokových sadzieb súd zistil, že takýto úrok niekoľkonásobne prevyšuje úrokovú sadzbu, uplatňovanú bankami. Úroky pri úvere predstavujú odplatu (odmenu za užívanie) požičanej istiny. Občiansky zákonník, ani iné právne predpisy, neurčujú, do akej výšky je možné dohodnúť úroky pri úvere, pri poskytnutí peňazí. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodiť, že by výška úrokov závisela iba na dohode účastníkov zmluvy a nepodliehala žiadnym obmedzeniam.

Súd uvádza, že aj v tomto prípade platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práva a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Dobrými mravmi, ktoré sú používané ako kritérium, u ktorých je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi, sú všeobecne posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Ich obsah spočíva v uvedenom mimoprávnom súbore pravidiel chovania, ktorý je všeobecne uznávaným vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak odporuje takýmto pravidlám chovania, ktoré povahu právnych noriem samé osobe nemajú.

V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že dohodnuté úroky z úveru sú v rozpore s dobrými mravmi.

Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke, koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok, bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o úvere v situácii pre neho nepriaznivej.

V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník s primeranou výškou odplaty (odmeny za užívanie požičanej istiny), ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch z úveru, často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky. Neprimeranou, preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, dojednaná v zmluve o úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

Podľa názoru súdu úroky v dojednanej výške sú neprimerane vysoké. Prevyšujú úroky v bankách a to niekoľkonásobne.

Ak žalovaná ako spotrebiteľ má problém splácať istinu, len ťažko si možno predstaviť, že zvládne splatenie aj príslušenstva pohľadávky, v násobkoch úveru. Zmyslom a cieľom úverovania spotrebiteľov nemôže byť neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a niekoľko ročný stav splácania dlhu, počas ktorého je spotrebiteľ vystavený stresovým situáciám.

Súd zároveň považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu, prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov, poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu.

Poskytovanie úverov je citlivá agenda, pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok.

Je dôležité, aby žalovaná ako spotrebiteľ na finančné služby nezanevrela, aby mohla s prehľadom zvládnuť úverový vzťah, bez jeho extrémneho navýšenia.

Súd vo svetle komparistiky poukazuje na viaceré právne úpravy, kde spravidla cena úverov nesmie prevyšovať 20 %.

Súd konštatuje, že uvedené peňažné plnenie pri úrokovej sadzbe revolvingu 87,99 % a pri úvere 82,12 % je v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sú absolútne neplatné.

Nepochybne takýto úrok je potrebné považovať za úžernický a je ho teda potrebné považovať za neplatný.

Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, ktorý uviedol:

„Nepriemeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Najvyšší súd poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi nepriemerané až úžernické úroky.“

V tejto súvislosti je možné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3 Co 151/2013 zo dňa 25.09.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % proti priemeru bánk. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 16 Co 71/2011 zo dňa 08.12.2011.

V neposlednom rade podľa názoru súdu v zmluve o spotrebiteľskom úvere musia byť zároveň rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov. Uvedený nedostatok spôsobuje následok vyplývajúci z § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. účinnému ku dňu 14.10.2008 spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Z neplatnej alebo zrušenej zmluvy je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo na základe nej dostal. Z č.l. 8 súdneho spisu a to z platobnej histórie vyplýva, že žalovanej bolo zo strany žalobcu celkovo vyplatená čiastka 969,13 eur vrátane revolvingu. Žalovaná celkovo žalobcovi zaplatila 2.114 Eur. Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Zároveň s poukazom na to, že žalobca pred začatím pojednávania vzal svoju žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 467,29 eur, v tejto časti súd konanie zastavil postupom podľa § 96 O.s.p. So späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila aj žalovaná prítomná na pojednávaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca bol v tomto konaní v celom rozsahu neúspešný, žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich náhradu neuplatnila, preto súd ich náhradu účastníkom nepriznal a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.